

MINDSZENT-SZEGVÁR

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ
HIVATAL

Diamant Manó nyomdájában, hová
a lap szellemi részét illető közlemé-
nyek, előfizetési- és hirdetési díjak
küldendők.

és

VIDÉKE.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETSI ÁRAK:

Egy évre 3 frt — kr.
Félévre 1 frt 50 kr.
Negyedévre — 75 kr.

Hirdetések jutányosan felvételre

A vasut.

Hogy is volt csak?

Kezdetben óhajtottuk sokan, mondhat-
nánk mindannyian, hogy vasuti összeköt-
tetés létesítsék Szolnok-H.-M.-Vásárhely
esetleg Makó között.

Azután?!

Kiéptült a vonal egyrésze, később is-
mét egy vonalrész és most!

Évek óta küzdünk, fáradozunk azon,
hogy Szentestől H.-M.-Vásárhely esetleg
Makóig építtessék a vasut. Érvek, tények
hozattak föl a vonal építése mellett s ellen.

Ma, midőn az évek hosszú során át
vajudó ügy a véglebonnyolításhoz közel ál-
lott és áll, a „Szentesi Lap“ f. évi 18.,
19-ik számában, „a vasut“ című vezércik-
kekben oda tereli a dolgot, hogy az ed-
digi összes ténykedés, fáradozás senmi, a
szentes-h.-m.-vásárhelyi vasut tovább épí-
téséből ésszerűleg mi sem lehet és lesz, —
mert hát „az idők megváltoztak és azok-
ban megváltoztunk mi is.“

Hát a régi latin közmondás magya-
ritva is áll, ámde a közmondás nem al-
kalmazható e jelen esetben.

Lehet, hogy a „Szentesi Lap“ most
máskép gondolkodik mint gon-
dolkozott ezelőtt, — de a fenfor-
gott viszonyok ép oly kevéssé változtak,
mint nem változtak a vidék viszonyai, ér-
dekei, hacsak a „Szentesi Lap“ cik-
kezője nem véli, reményli és hi-
szí, hogy: a „Szentesi Lap“
cikkei lévén **már vármegye-szerte**
— ha nem irányadók — legalább is
megszivlelendők, — a lap írójának az
eszme megvalósítói nem lévén kedvenc
egyénei: megbukik az eszme, s az-
zel karöltve az „ige“ testté vál-
toztatói is megbuknak: **nem** lesz
vasut!

Hát lassabban a „test“-tel uram! A
mely viszonyok fenforognak ma, — fenfor-
ogtak azok évek óta.

Gróf Bethlen Markus és jogutódai nem
tudták azt, mit a „Szentesi Lap“ cikkezői
tudnak ma!?

Csak hogy azon egyének tudták azt
is, hogy alkotmányos rendkívül nagy sza-
badságu jogállamban élünk, ahol sem a
„koronás király“, sem annak „kormány“
nem tiprották lábbal a jogot, az egyéni
szabadságot, már pedig ha igazak volná-
nak a „Szentesi Lap“ vezércikkei, ugy nem
állana, mi köztudomásu s nemzeti büszke-
ségünk, dicsőségünknek manapság egyik
sarkalatos talpköve: „Magyarország
apostoli királya, annak kormá-
nya s kormányának összes kö-
zegei: „az egyéni szabadságnak
a törvény korlátain belül legfőbb
tisztelői s védői! Órei!!

Már pedig az egyéni szabadság, az
azzal karöltve járó egyéni szabad akar-
nyilvánítás magában foglalja azt! hogy
bármely szállító egyén kívánhassa azt, hogy
áruja mely irányban jöjjön, menjen!

Lehet tehát 1000 és 1000 cartelje,
egyezményje bármely kormánynak és tár-
sulatnak bármely hatalmas kormány és
társulati férfakkal, — az mind semmi,
a társulat közege ez árut fölveszi, tartó-
zik azt azon irányban továbbita-
ni, melyen **a feladó azt kívánja.**

Külömben vehetjük a dolgot jogilag
is, mint ahogy a kérdés jogivá válik,
amely perében a társulat intéző körén és
feladó között nézeteltérések merülnek föl.

A szállítási ügyet törvény által sza-
bályozott. A feladó jogosított szállítónak
feltételeket szabni, melyeket az vagy el-
fogad és teljesít, vagy el nem fo-
gad s így visszautasít.

Ha elfogadja szállító a feladó által
szabott feltételeket, ugy azokat teljesíteni
tartozik, ellenesetben a szállítóra e cimén
és okon származott hátrányokat téríteni tar-
tozik s így ha a feladó áruját Szen-
tesen át **irányítja Budapestre, Hat-
vanra** a társulat közege a feladó kíván-
ságát teljesíteni tartozik, ellenesetben a
feladónak felelős.

Igaz, hogy hatalmas két tényező az
„Osztrák-magyar“ és a „Magyar államvas-
ut“ társulat, ámde e két tényező sem
egyike, sem másika a magán egyéni elha-
tározását nem befolyásolhatják, nem is be-
folyásolandhatják, és ha ama „szabadal-
mazott“ társulatok jutányos áron szállít-
ják az árukat, ugy a magán s verseny-
társulatok az olesó szállítási díj tétele-
ket **annál inkább szállíthatják le,**
mert mellettük és érdekeik mellett szól a
rövidebb vonal!

Figyelmébe ajánljuk cikkezőnek ama
kétségbevonhatlan, köztudomásu tényt, hogy:

Vásárhely-Csaba Szolnok-Bpest	261 km.
Vásárhely-Szeged-Bpest	224 „
Vásárhely-Szabadka Bpest	235 „
Vásárhely-Szentes-Bpest	204 „
Vásárh.-Csaba-Szolnok-Hatvan	231 „
Vásárh.-Szeged Kőbánya-Hatvan	270 „
Vásárh.-Szentes-Hatvan	174 „

s így a legrövidebb vonalakat vé-
ve H.-M.-Vásárhely Bpestre **19,**
Hatvanba **57** kmrel rövidebb ut.

19 és 57 szép szám, **a szállítónak?!**
Főleg, ha a szállítás tetemes.

(Folytatjuk.)

Tüzoltóság.

Évek hosszú sora óta küzdünk egy ön-
kentes tüzoltóság megalakítása érdekében —
mindhasztalan a legnagyobb igyekezet, jó szán-
dék s akarat, megtörik intéző köreink rideg

közönyén s előjáróságunk, illetve képviselőtes-
tületünk szűkmarkuságán.

Számtalan, megcáfolhatatlan okokat hoz-
tunk fel az önkéntes tüzoltóság érdekében, de
mindezek ugy pattogtak le róluk, mint a falra
hányt borsé, meg se mozdultak s mi sem volt
képes őket szunyadó nyugalmukból felzavarni.
Ott állunk ma, mint évtizedekkel ezelőtt, az
önkéntes tüzoltóság nem alakult meg — nem
fog Mindszenten megalakulni soha!

A kormány — ösmerve nemzetünk keleti
nyugalmát, midőn arról van szó, hogy önma-
gát megvédje — beösmerve azon közmondás
igazságát, hogy „maga kárán tanul a magyar“
(még azon se — szedő) elrendelte a kény-
szer tüzoltóság behozatalát.

Mi lett az eredmény? A főszolgabíró Vi-
dovich Antal egy közös gyűlésre hívta egybe
Mindszent és Szegvár község előljáróságát s ne-
hány intelligensebb egyént. A meghívottak meg-
jelentek. A gyűlés megtartatott s kimondatott,
hogy inkább megalakítják a kényszer-tüzoltóság
helyett az önkénytes tüzoltóságot.

Másfélve, mult el körülbelül e gyűlés óta
s azóta ismét nem történt semmi.

Ez ügyet továbbra is függőben hagyni
már nem lehet. Tenni kell már végre —
még pedig a felsőbb hatóságok
közbenjöttével. Az önkéntes tüzoltó-
ság megalakítását Mindszenten — jelen visz-
nyok s egyének mellett — várni, nem egyéb
puszta ábrándnál. **Be kell hozni a kény-
szer-tüzoltóságot!!**

Községünk szegény s ez okból házaink legna-
gyobb része kis telkeken közel egymáshoz
építve — gaz, gyékény s máddal vannak fedve
— tűzvész esetén — mitől isten óvjon — tápot
nyújtanának a vész tovareredésének. Ehhez
járul még az is, hogy népünk egy nagy része föld-
művelő nép lévén a tavasz beálltával kint, a
községtől távol — a mezőn dolgozik, míg má-
sik része szegény kubikosok, kik az idő nyíltá-
val községünkben messze vidékekre távoznak
munkát keresni, dolgozni. A nyarat — amikor
a nagy szárazságok következtében a tűz kitö-
rése a legnagyobb mérvet ölthetne —
csak igen kevesen töltik a község belterületén
s ezeknek is, tűzvész esetén vajmi kevés hasz-
nát lehetne venni — mert már volt alkalmunk
tapasztalni, hogy a tűz színhelyéhez rohanó fe-
gyelméletlen tömeg dolgozni nem any-
nyira, mint mindannyian csak parancsolni —
parancsnokolni szeretnek.

Ha a nyári nagy szárazsághoz a nem szo-
katlan nyári szélvész párosulva, ilyenkor tűz
ütne ki, az viszonyaink mellett előre kinem szá-
mítható mérvet ölthetne. Vagyonilag százakat
tönkre, a koldusbotra juttatna — de szűk mel-
lékutcáinkat tekintve még sok emberáldozatot is
ragadna magával, a gátat nem ösmelő lángten-
ger. Néhány óra s — Isten ments — községünk
csak — volt!

Nincs bennünk szervező, alkotó erő —
nincs érzékünk saját érdekeink iránt sem, s a
gyámoltalansággal határos közöny az, mely
bennünket eltöit. A magunk emberségéből — a
vezető egyének híján — egy önkéntes tüzoltó-
egyesületet sem bírtunk, nem bírtunk létrehozni,
nincs hát egyéb menekvés hogy községünket
esetleg — egy gyermek gondatlanságából eredő
— tűz esetén a végpusztulástól megmentsük,
minthogy a felsőbb hatósághoz fordulva kérjük,
követeljük, hogy segítsen ő rajtunk, segítsen, a
törvény teljes szigorát alkalmazva.

**Be kell hozni a kényszer-tüzol-
tóságot!!** Leonidas.

Községi közgyűlés.

Községünk képviselőtestülete valóban anyiszor tart közgyűlést, hogy idegessé leszünk már csak a hirre is, hogy közgyűlés lesz. No de az a közgyűlés a melyről most írunk, nem olyan közönséges volt, mert Kovács Imre mágoosi uradalmi tisztartó ur törvényhatóságilag kiküldött elnök vezetésével, a már oly sok port felvert, s az 1885, 1886 és 1887-ik évekről szerkesztett váltsági pénztári számadások lettek ez alkalommal, f. hó 10-én, közgyűlésileg megvizsgálva.

Mielőtt a közgyűlés leírását adnánk, a történeti igazság kedvéért meg kell jegyeznünk, hogy ezen számadásokat a község képviselőtestülete annak idején már elbírálta volt és pedig az 1885 és 1886 évekről együttesen szerkesztett számadást; az 1887-ik évről szerkesztett számadást pedig az 1888-ik években. Ezen alkalmakkor a közgyűlés a számadásokat helyben hagyta, csupán a forma tekintetében volt kifogása, a mennyiben a vagyoni mérleg és a hátraléki kimutatás hiányát kifogásolta és észrevételezte. Felkerülvén a számadások a megyei számvevőséghez, ott azt sűtötték ki, hogy a tisztán naplószerű számadás törvényhatóságilag el nem bírálható, és azért újra szerkesztés végett — bár a szerkesztés mikéntje iránt utasítás nem lett adva a községnek, visszaadott, sem a számadó, sem a község nem lévén tisztában azzal, hogy mily alakban kívánja hát a vármegye számvevősége a számadások elkészítését, az iránt kérte fel a képviselői közgyűlés a vármegye alispánját, hogy a jelzett számadások elkészítésére egy megyei szakkozegyet küldjön, a mely keretbe alispán ur helyet adván, rendelkezéséből kifolyólag Boriszlavszky Leó tb. számvevő ur a múlt évfolyamán elkészítette. Az így elkészített számadások kerültek most újból napirendre s a mely számadások előbb a hátraléki kimutatás, vagyoni mérleg, kifogásolya mellett, elfogadhatónak találtattak: ma nem csak a nem jók, hanem a számadások előzetes megvizsgálására kiküldött bizottság jegyzőkönyve szerint legalább 1972 frt 10 kr. hiány mutatkozik a z o k b a n .

A gyűlés lefolyása különben a következő volt.

Törvényhatóságilag kiküldött elnök ur a közgyűlést megnyitván, felolvastatnak, a számadások előzetes megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése és a vizsgálatról felvett jegyzőkönyv, a mely a bizottság jelentésében hangsúlyozott hiányok részletes felsorolását tartalmazza.

Elnök szerint a vádak súlyosak, de alapos oka van hinni, hogy azok nagyobb részben meg nem állhatnak.

TÁRCSA.

Edes csalódás.

— Novelléta —

Írta: **Koncz Sándor.**

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke” eredeti tárcája.

Egy tikkasztó nyári délutánon sűrű gomolyokban húzódtott K... város népe a kised templom felé. Ott bizonyosan valami látni való lesz. Egy fiatal ember, a ki idegen és épen most érkezettnek látszik, mert ruhája tele van porral, megszólítja a mellette dőcögő néném asszonyt.

— Ugyan, jó asszony, hová siet az egész város, mi történik itt?

— Ejnye, lelkemadta, maga még azt sem tudja? Hát a nemzetes Kis és Nagy Agyazgócy Máté uram fiának, Dömötörnek, a ki Pesten fiskálisságot tanult, annak lesz az esküvője; nézze meg lelkem, mert még olyan parádét nem látott a város, mint a milyen ez lesz. No de sietek...

— Aztán kit vesz el az a híres legény, mondja csak?

— Hát a Sávós szolgabírónak a leányát, a szép Irmát. Hanem már most ne kérdezzen az ur, mert semmit sem szólok. Óh, jaj, valamit elszalajtanék!

A fiatal ember meg sem köszönte a jószívű anyoka fölvilágosítását; az arcáról kinos ájadalom tükröződött le, a mint a Sávós Irma evét meghallotta.

Wimmer Károly a váltságyi bizottságnak volt elnöke általánoságban csak ennyit jelent ki, hogy a számadás vizsgáló bizottság által jegyzőkönyvileg korstalt hiányok tulnyomó részben, s a mennyiben a volt bizottság terhére is számíttatnak, egészen és teljesen légből kapottak.

H u b a c s e k P á l annak tudatával szólal föl, hogy aligha sikerül valakit meggyőznie arról, hogy a közgyűlés elő terjesztett számadás vizsgálati jegyzőkönyvben foglalt adatok valótlanok, mert ugy maga a számadási vizsgáló bizottság, minden alkalommal ugy ezen közgyűlés folyama alatt is már hangoztatott megjegyzéseitől következtetve, valamint az általa inspirált jelenlévő közgyűlési tagok anyira elfoglaltak, hogy bármily komoly törekvés is a valóság kiderítésére, már eleve is kárba vészett munka lenne. Mindazon által a közgyűlés tiszteletre méltó elnöke iránti tekintetből, de saját kötelesség érteinek megnyugtatósa végett és még azért is, hogy ily nagy vádak, a közönség előtt szó nélkül hagyottaknak ne látszassanak: helyreigazítani kíván a számadás vizsgáló bizottságnak néhány szembeszóló nagyobb tévedését, hangsúlyozván egyuttal, hogy az egész bizottsági aktust, a mely most egy esomó vizsgálati jegyzőkönyv alakjában a közgyűlés elé terjesztett, nem tartja komoly férfiak komoly munkájának.

Tett nyilatkozatával elfoglalt álláspontjának igazolására és a számadás vizsgáló bizottság felületességének bizonyítására csak a on szembeszóló körülményt említi föl, hogy ugyanazon 110 frt 96 krt a melyet a vizsgálati könyv elején bevételezettnek és elszámoltak kinyilatkoztat, könyv végén mint bevételezett és el nem számolt összeget hiánynak tünteti ki.

Az egész vizsgálati munkát alaposágának és komolyságának hiányára mutat azon körülmény is, hogy az első aljegyzőtől bekívánt jelentésnek, a számadás vizsgáló bizottság elfoglalt álláspontjának kedvező tetteit alkalmazza, a nem kedvezőket elhallgatja. Így például hallgatással mellőzi, hogy Diamant Ignác bérlőtől a váltsági pénztárt terhelő állami adó tartozások fedezésére régrehajtásilag lefogalt 237 frt 96 krt, még az 1886. év december havában a járási fősolgabíró bevételezte és a szentesi m. kir. adóhivatalhoz beszállította, hanem ezen összeget egyszerűen mint hiányt állítja ki.

A komolyság hiányának igen fényes bizonyítéka az is, hogy Bozó Károly részéről az 1887-ik évről ovadék és 1/4 évi bérösszeg címén 25 frt 57 krt ir elő hiányul, holott jól tudhatta a számadást vizsgáló bizottság, mert kezében volt a szerződés, hogy az érdekelt földet Bozó Károly az 1888. év tavaszán vette ki haszonbérbe és így természeti lehetetlenség volt

Hogy ezt megérthessük, vissza kell mennünk az elmúlt időkbe.

Tompory Miklós — a mi fiatal emberünk, az 1887. év augusztus havában Badapestre utazott, hogy ott némi előkészületek után az utolsó ügyvédi szigorlatot tettehesse. Nyugodtan, gondolataiba merülve ért Ceglédig, a hol a mozdonyvezető éles hangja által felriasztva kiszállott, széttekinteni az utazók seregén. Közönbösen szemlélgette a ki és beszállókat; egyszerre mintha villanyos tárgyat érintett volna, meg rázkódott. Egy fiatal leánykát látott beülni az egyik vasuti kupéba; oda rohant, de a kegyetlen sors épen ugy akarta, hogy ekkorra épen a harmadikat csöngessék az indulásra. Eredmény nélkül tért vissza kocsijába. Az egész uton a szép ismeretlenről ábrándozott; azok a szöke fűrtök, az a gyönyörű termet, azok az aranyos ici-pici kis lábacskák, azt sejtették vele, hogy a pogányul sűrű fátyol mögött angyali vonásokkal bíró, kedves arcnak kell lenni.

Utközben megkísértett mindent, hogy ájtathasson abba a másik kocsiba, de a szivtelen vezető azt felelte: minden hely el van foglalva.

Tehát türelmesen várnia kellett, a míg vége szakad az utazásnak.

A mint megérkezett a fővárosba, a váróterembe rohant, még máháját sem váltotta ki, nehogy elszalajtsa a bájos ismeretlen, a ki miatt már jött a várva-várt is egy öreg ur és aszonyság kíséretében, a kik nyilván szülei voltak.

A lányka félre vonta sötét fátyolát, hogy

egy oly bérlet után venni be ovadékot és haszonbért már az 1887-ik évben, amely bérlet csak az 1888-ik évben lett életbe léptetve.

A fűbéreket illetőleg hallgatással mellőzi a számadást vizsgáló bizottság az első aljegyzőtől bekívánt jelentés azon részét, hogy az uradalom az általa legelőre hajtott marhák fűbéreért az 1885. évről, 1886-ban megfizette, hanem ezen évről fűbér címén hiányt mutat ki 243 frt 85 kr. Az 1886-ik évi fűbért illetőleg kimutatott 482 frt 70 kr. hiányt, mely arra alagitja bizottság, hogy a gulyás jegyzés szerint 186 darab tehén járt ez évben, holott, ha fűadásot vesz magának és össze hasonlítja a napló tetteit, a becsatolt és 1886 évben szólóak állított gulyás jegyzékekkel, nyomban reá jöhetett volna, hogy az a jegyzék az 1887-ik évre szól, mert az ezen évi nyilvántartással mindenben megegyez, s hogy ha ez a jegyzék 1886-ra szólana, így nem is 186 drb tehénnek kellett volna a legelőre járni ez évben, hanem legalább 260 drbaak, mert a számadás szerint ezen évről kitüntetett tehének és a gulyás jegyzék között az előbbi terhére 89 dr. jószág különbség létezik. (Szilágyi Ferenc közbe szól: 260 drb. sohasem járt.) Egész alaposággal mondhatni tehát, hogy a bizottságilag kimutatott hiány semmire olvad le. De hasonlóképen állunk az 1887 évről is, a midőn a számadás és a számadást vizsgáló bizottság között a jószág létszámát illetőleg alig van különbség, s mert a vizsgálati jegyzőkönyv azon állításra, hogy számadó saját számadása szerint is 41 frittal vett be többet mint a meinynt elszámolt, teljesen légből kapott, mert mindazon tetteket a melyek nyilvántartás szerint befizetve lettek, de a fűbéri naplóban nem található, föltalálta volna, ha akarta volna a számadást vizsgáló bizottság az 1887. évi pénztári főnapló 156 tettele alatt elkönyvelt 75 firtban bevételezve. S végre, ha ez uradalom által fizetett fűbéreket számításba vesszük, teljes joggal elmondhatni, hogy hiányról szó sem lehet. Lehet és van hátralék, de nem hiány, e kettő között pedig éles különbség van, a miről a számadást vizsgáló bizottság tudomást venni nem akar.

Azt nem tartja szóló komoly dolognak, hogy 1885 évről nádtermés címén 100 rrt hiányt tüntetnek ki, holott a számadást vizsgáló bizottság elnökének sajátkezű feljegyzései szerint tudomása volt arról, hogy az ez évi nádtermés nem lett eladva, de házi célokra levágtatva és a községi iskolák és csárúákra felrakva.

Könyelműségnek tartja szóló, feltevéseken alapuló vádakkal állani elő s azt mondani, hogy

Folytatás a mellékleten.

jobban láthasson: gyönyörű szabályos, gyermeteg arc kápráztatta meg Tompory szemét. Most lett csak igazán megigézve.

Látszott, hogy a család nem volt ismerős a fővárosban, mert zavartan tekintettek körül; de végre az öreg ur föltalálta magát: holmiját egy bérkocsira rakatta s a „Pannoniába” hajtani parancsolt.

Tompory is rögtön utánuk indult. A szállóban sikerült neki közvetlen mellettük kapni szobát.

Nap, nap után mult; Tompory mint az árnyék követte a családot nyomról-nyomra; az öregek nem vették észre a nyüzsgő tömeg között, de a leányka, bármily kis városi volt is, meglátta és tudta, miért követi oly híven. Tompory megtetszett neki; nem is volt rossz izlése, mert biz az csinos legény volt. A két fiatal lélek lassankint annyira vitte, hogy immár jelek által társalgott egymással.

Egy este, a mint kinéztek lakásuk ablakán, az öregek megunták a könyöklést s visszavonultak; Tompory sietett fölhasználni az alkalmat és edes szavakat suttogott át szép szomszédnőjének, a mit az pirulva meghallgató s egyuttal tudatta, hogy holnap elutaznak.

A család másnap csakugyan elment, de a leányka az öt követő ifju számára — véletlenül — egy levelet ejtett ki zsebkendőjéből. Ebből a levélkéből tudta meg azután Tompory hogy ki az ő imádottja: Sávós Irma K... ról s megtudta azt is, hogy a leányka nem idegenkedik az ő szerelmétől s reményt nyújt neki.

Boldogságtól eltelve, a szép jövőtől a ke-

a hiány nád és gaznál évenként 200 frt, mert annyi lehetett, annyit megért, annyit kaphatott volna a község belőle.

Valamely alappal bírónak a bikapéznak csekély eredménye birhat, de a volt váltásügyi bizottságát e körül sem terhelteti mulasztás, mert nem lévén az eredményével megelégedve, a külön bikapézn szedését eltörölte, s azt a fűhérrel együttesen szabta ki.

Vége kijelenti, hogy megendi, miszerint lehet némi hiány, de az legfőbb pár száz forint és könnyelműségért a volt váltásügyi bizottság terhére rooni, annál kevésé, lehet mert eljárásában napidíjakkal nem jutalmazta és nem jutalmaztatta meg magát s így az esetleges pár száz forint hiány, a kiérdemelt, de föl nem vett napidíjakban is dusan visszatérült a községnek. Iy körülmény között határozzon a közgyűlés, a mint tetszik, az ő és volt bizottsági tagtársai nyugodtak a felől, hogy lelkiismeretüket egyetlen ellopott krajcár sem terheli.

Ezek után Wimmer és Hubacsok a gyűlést elhagyva Taty Endre, Korom Gásár és Schönfeld Márton beszélnék s fentartják előterjesztett adataikat, mire a közgyűlés 7 szavazattal, 3 nem szavazott, 2 nemmel szavazott elhatározta, hogy a biztosítás megrendelése és a vagyoni felelősség kimondása végett az iratokat a vármegye alispánjához; a bizottsági jegyzőkönyv másolatát pedig a büntető törvényszékhez beküldi.

A gyűlés ezután felfüggesztetvén, a rendes napi tárgyak a délután folyamán nyertek elintéztést.

Tárgysorozat:

Csongrád vármegye törvényhatósági bizottságának Szentesen, 1890. évi február hó 22-án délelőtt 10 órakor s folytatva tartandó rendes közgyűlésnek, melyen az alább jegyzett tárgyak fognak elintéztetni.

1. Alispáni évnegyedes jelentés.
2. Belügyminiszter 2847. III. b. 890. számú rendelete, melylyel a kolozsvári siketnémák intézete javára 100 frt adományt engedélyező 412. 1889. számú törvényhatósági határozat jóváhagyatik.
3. A nagymélt. m. kir. belügyminisztérium 23. VIII. 90. sz. rendelete Csany községében felállítandó gyógyszer-tár engedélyezése tárgyában.
4. Ugyanannak 22. VIII. 1890. számú rendelete a Sándorfalván felállítandó gyógyszer-tár engedélyezése tárgyában.
5. Ugyanannak 83490. II. 1889. számú rendelet Illés Lajos és Gyula nemességének igazolása tárgyában.
6. Belügyminiszteri 4165. 1890. számú rendelete a 127. kgy. 889. sz. a. alkotott vármegyei szabályrendeletre vonatkozólag.
7. Belügyminiszteri rendelet a külföldieknek a községekben való tartzkodásáról vezetett nyilvántartás és bejegyzetve minden erejét megfeszítette és szép sikerrel tette le az ügyvédi szigorlatot...

Az óta egy év telt el és Tompory Miklós mint keresett fiatal ügyvéd volt ismeretes szülő városában, de ő nem nyugodott és nem felejtett; élénken éltek emlékében a szép leánykának ideális vonásai. Egyszer aztán, midőn már dolgait terve szerint elvégezte, szép reményekkel eltelve, tisztességes szándékkal — utra kelt K... felé.

Most már tudjak, miért döbbsent meg, midőn hallotta, hogy Sávós Irmának lesz az esküvője.

Habozott egy ideig, de azután összeszedte minden lelki erejét és megindult a templom felé, a merre a nép tartott, hogy megnézze még egyszer, utóljára azt, a kit már egy éve magának szánt.

A templom telve volt kíváncsiakkal a kik sugtak bugtak. Tompory is betért, sikerült neki egy setét zugban helyet foglalnia.

„A mátká-pár jön!” kiáltottak a gyerkőcök. Férfiak, asszonyok lábujhegyre állva s fejüket az ajtó felé fordítva figyeltek, hogy mentől előbb láthassák az egybekelendő párt. Tompory nem mert föltekinteni.

Völegény és menyasszony az oltár elé térdelt, az eskető pap tejj-síté kötelességét: „szeretem” — „szeretem” hangzott az oltár felől. Tompory azt hitte, hogy a boltozat szakad reá. Megtörtént. Vonulnak kifelé. De szép pár! De mindenfelé.

Össze illenek ez és hasonló megjegyzés hangzott — Megnézem őket! szolt magában Tom-

lentes tárgyában alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában.

8. Kereskedelemügyi 66385. 1889. számú miniszteri leirat a 277. 1889. számú törvényhatósági bizottsági határozat tudomásul vételéről.

9. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter 68047. 89. számú felhívása az ungvári agyagipar szakiskola újjászervezése érdekében az iskola fenntartási költségeihez hozzájárulásra.

10. Kereskedelemügyi miniszteri 1847. 89. számú rendelet a 45. 1889. sz. alatti határozat jóváhagyása tárgyában.

11. Alispáni jelentés a „Horgosi Kárász alap”-nál üresedésben levő ösztöndíjas helyre beérkezett pályázati kérvények tárgyában.

12. Szabolcs vármegye átirata tárgyában kiküldött bizottság jelentése.

13. Dr. Beck János volt járási orvos nyugdíjaztatás iránti kérvénye.

14. Kádár Henrik volt főszámvevő nyugdíjaztatása iránti kérvénye.

15. Alispáni jelentés a szegvári székházépület javítási költségeinek a székházalap részére a házi pénztár által lendő megtérítése tárgyában.

16. Alispáni jelentés a Csergő Sándor v. megyei igazgató részére engedélyezendő segély tárgyában.

17. Alispáni jelentés a csongrádi járási szolgabírói hivatal ügyiratainak az új főszolgabírói kezelihez lett átadásáról.

18. Alispáni jelentés a tiszáninneni járási szolgabírói hivatal ügyiratainak az új főszolgabírói kezelihez lett átadásáról.

19. Szalay Miklós volt járási főszolgabíró végkielégítés iránti kérvénye.

20. Szentés rendezett tanácsú városnak az idegenek tartózkodásáról vezetendő nyilvántartás és bejelentés tárgyában 82. kgy. 839. sz. a. alkotott szabályrendelete.

21. Zemplén vármegye törvényhatósági bizottságának 2008. 1889. számú átirata az 1879. 50. t. c. 31. §-ának módosítása tárgyában.

22. Az igazoló választmány jelentése a szentesi I-ső alválasztó kerületben tartott pótválasztás eredményéről.

23. A vármegyei utibiztos állás szervezése tárgyában kiküldött bizottság jelentése.

24. Szentés város kérelme a keramit-ut költségeire megszavazott 30000 frtból még ki nem fizetett 5000 frt kiátványozása iránt.

25. Szentés város 1890. évi költségvetése s az ez ellen benyújtott felebbezése.

26. Számvevői előterjesztés a betegpótlási alap 1890. évi szükségleteinek fedezése tárgyában.

27. A vármegyei lotenyésztési bizottság alelnökének megválasztása.

28. A horgosi róm. kat. plebáni hivatalnak a néhai Kárász Anna és Kórász Borbála alapítványára vonatkozó alapító levélnek jóváhagyási záradékkal lendő ellátása iránti kérelme.

29. Mindszent község képviselőtestületének felterjesztése, a szentes-h.-m.-vásárhelyi vasúti és költségeire 100

pory kínos elhatározással és előre sietett.

Az új pár előtte haladt el.

— Mi ez? Jól látnak-e szemeim? Hihetetlen! Ily változás nem lehetséges! Istenem, hiszen ez nem ő volt! Hala neked mindenható!... De hát akkor hol van? Neve ugyanaz, meg kell mindent tudnom...

Lázassan tekintett körül és egy uri embert udvariasan megszólított.

— Bocsanatot kérek, uram, van még e városban egy másik Sávós is?

— Igen, Sávós József, a földbirtokos.

— És annak is van hajadon leánya?

— Van s az is épen az Irma nevet viseli.

— Köszönöm, uram ön embert a halandók legboldogabbikává tett.

S elrohant.

— Barátom — mondá a megszólított ur

mellette álló barátjához — meglásd nemsokára

a másik Sávós leány esküvőjét fogjuk végig nézni.

És igaza volt.

Tompory bemutatatta magát a Sávós családnak, a hol igen szívesen fogadták. Irma igen hiven emlékezett reá.

Mit mondjunk tovább? A két ifju szív egymás hevéből még hatalmasabb lángra gyult.

Két hónap mulva ugyan abba a templom özönlött a nép, megbámulni a másik Sávós

Irma esküvőjét.

És most is fölhangzott a suttogás: „Be szép pár! De összeillenek!”

ezer forintot felajánló 19. 1890. számú határozatának jóváhagyása iránt.

30. Mindszent község képviselőtestületének 183. 1889. sz. határozata a vármegyei építkezési szabályrendelet módosítása tárgyában.

31. Mindszent és Szegvár községeknél szabad kikötő és rakhely használatáért járó díjak megállapítása tárgyában alkotott szabályrendelet.

32. Mindszent község kérelme a kéményseprési iparról alkotott vármegyei szabályrendelet módosítása iránt.

33. Szegvár község képviselőtestületének felterjesztése a létesítendő szentes-h.-m.-vásárhelyi vasut építési költségeire 30000 frtot felajánló 2. 1870. számú határozatának jóváhagyása iránt.

34. A tiszántúli járás főszolgabírája, továbbá özv. Jedlicska Győzőné és özv. Szűcs Antalné között 1889. október 16-án létre jött és a sangvári székház egyes lakrészeire vonatkozó két endbéli bérleti szerződés jóváhagyása.

35. Batik Mihály volt vámszdó özvegyének segélye-gzs iránti kérvénye.

36. Alispáni jelentések a 69. kgy. 884. sz. szabályrendelet alapján több tisztviselő és kezelőszemélyzet tagjai részére utalva yozott fizetési előlegekről.

37. Pozsár Endre és társa dorosmai lakosok felebbe-zése Dorosma község képviselőtestületének 124. 1889. sz. határozata ellen.

38. Szójka Kálmán közigazgatási gyakornok 6 heti szabadságidő engedélye-ése iránti kérvénye.

39. Gluck Károlyné szentesi lakos kérvénye bábai ok-levelének kihirdetése iránt.

40. Szentés város által vezetett 1887. évi közmunka-váltási pénztári számadás tárgyában 219. kgy. 889. sz. a. hozott határozatra vonatkozólag tett tanácsai előterjesztés.

41. Számonkérőszék jegyzőkönyve.

Kelt Szentesen, 1890. évi febr. hó 10-én.

Stammer Sándor.
alispán.

Köszönet nyilvánítás.

Fogadják mindazon jóbarátaink és ösmerőseink öszinte köszönetünket, kik szívesek voltak forron szeretett és örökké feledhetetlen Kálmán fiunk végüstességére megjelenni s részvétükkel e nagy veszteség fájdalmait enyhíteni igyekeztek.

Wittich Sándor és neje.

Öszinte köszönetet mondunk mindazoknak kik elhunyt kelves leánykánk végüstességére, szülői fájdalomunkat enyhítendő, megjelenni szívesek voltak.

Balázs Lajos és neje.

Levelezés.

Báli tudósítás.

T. szerkesztő ur!

Megígérttem! s ígéretemnek eleget is akarok tenni, bármilyen rosszul essem is, most főtre vonulva írni s engedjem meg, hogy ha az okból a sürgöny stílust használom.

Pont esti 8 óra. Bálterem egy félre eső zugában ülök. A bál igérkezik. Gyülekeznek. A kasánál már sűrűn áll a floreesok a tleszarkoló község. Pici öngány zene-kara húzza a táncot a való csárdás. Berezi pajtás meg járja. Nem hiába visketett ugy a tánc már a multkor is, mikor bujában vagy jó-kedvében, de talán jobban mozdva virágos kedvében majd fellököt beemínek a karos szék-ről mely tényével tetemesen (egy pipaszár erejéig) megkárosított egy még élő „Humutódót”. A Humutód megbocsátott és ujar megkötötték a vér — ah dehogy — a bor szerző-dést.

Igazi jó táncos. jó „pipás” mind a kettő, nem hiába hogy kezdeményezői ők voltak e mulatságnak, bábnak de ugyan csak gyöngyö-zik a homlokuk. Egyik szót le, a másikat felveszik. Fáradsáthatatlan táncosnak, ugrálnak!

No de rosszul kezdtem — legelőször is a szép nemrő kellett volna megemlése. De n. mely-beu Mindszent nem szűkölködik — de vártam mostanig, illetve 1/2 10ig.

Sok szép leány — sok szép asszony, de kár, kevés a fiatal ember, illetve a táncos fiatal ember, mert néhány vén ifju lézeug már egy fél óra óta, de nem meri magát a táncra szállni. Béka vér.

Mennyi szépség van Mindszentben csak most lehet látni s bizony tesznek ezek most a fiatalság között hódításokat.

Stern ur csakugyan fáradságot nem ösmerve tett ki magáért, gyönyörű termét szépen kivilágítva így sok szép jövedvű vendéggel telten látva, bármely vidéki városnak dicsérete volna.

Nem hiába volt Mindszent valaha híres báljairól. Hol vannak azok a régi jó idők?

Kezük újabból, kis fáradság, egytértés és a siker biztos!

Szépek közül jelen voltak. Leányok: *Wimmer Berta, Maszanecz Mariska, Keresztes Esztilé, Weiss Gizella és Szerén, Goldmann Ida, Altver Jozefa és Szida, Wimmer Mariska és Gizella, Mihály Veronika és Pánika, Robicsék Ilka és Irén, Kovács Vilma, Simonyi Irén.* Asszonyok: *Aleovics Jánosné, Schwartz Lipótné, Szajka Kornélné, Goldmann Ignácné, Keresztes Nagy Sándorné, Kovács Józsefné, Kovács Károlyné (Szegevár), Dr. Wiener Márkné, Diamant Manóné, Simonyi Károlyné (Szegevár), Szobotka Gusztávné, Mészáros Balogh Péterné, Dr. Kaufmann Józsefné, Weiss Cecília uró, Capek Pálné, Büchler Gáborné, Könyvi Jánosné, Kovács Tóbiásné, Kohn Adolfné, Novák Ferencné, Altver Bernádné, Annus Gáborné, Gelsy Péterné, Konec Lajosné. (Bocsánatot kérünk, ha valaki ki maradt.)*

Jövőre közzéírhatjuk folytatjuk, t. i. a bálát.

Helyi és vegyes hírek.

— **Bíróválasztás Mindszenten.** F. hó 13-án d. e 10 órakor nyitotta meg Vidovich Antal főszolgabíró a közgyűlést — melynek jelenleg semmi egyéb tárgya nem volt — a megjelent kevés számú választók a tanácsoromban gyülekezve, a főszolgabíró által üdvözöltettek egyben jelentik, hogy a bírói állásra három pályázat érkezett hozzá s pedig pályázók Elekes Mihály, Mihály József és Balázs Lajos. Amennyiben a főszolgabíróhoz 11 aláírással ellátott kérvény érkezett, kérve a névszerinti szavazás elrendelését — azt elrendeli és kéri a bizalmi férfiak megválasztását. Bizalmi férfiak megválasztottak Korom Gáspár, Schönfeld Márton, Sörös József és Lantos Lajos. Szavazatszedő bizottság elnökeként Wimmer Károlyt, miután ez nem fogadta el Szobotka Gusztáv ügyvédet, tágoként Schönfeld Márton, Kohn Adolf, Konec Lajos és Diamant Manót — Schönfeld helyett, ki amennyiben bizalmi férfi, ezt el nem fogadta — Bozó Tóbiás Kálmánt nevezte ki a főszolgabíró. A névszerinti szavazásra beadott összesen 52 szavazat melyvel mindannyian Mihály Józsefre szavaztak. A főszolgabíró Mihály József megválasztottának kijelenti. A hivatal átadására megválasztottak Sörös József, Korom Gáspár és Lantos Lajos képviselők. Az időközben megjelent Mihály József a bírói esküt letette. — Mindhárom pályázó az iparosok köréből került ki. Nem állítjuk, hogy esetleg nem éppen úgy, vagy talán még jobban is meg ne tudna felelni bírói kötelességének, mint a gazdaközönségből kikérült bírák megfeleltek, de nem mulasztjuk el azt a szokatlan tényre rámutatni, hogy községünkben, melynek főfoglalkozása a földművelés — s a legvagyosabb elem még ma is a kisbirtokos „parasztgazda“ ezek közül egy sem akad, ki a bírói állásra pályázott volna. — Miben rejlik e jelenség oka? Vannak vagyonos, értelmes gazdánk, kik e tiszttséget nem a csekély fizetésért, de tiszteltből elvállalhatták volna, minthogy akad is — ez állásról e körből mindig pályázó, kik megválasztottak s ez állásuknak tehetségeikhez képest meg is feleltek. Most e körből senki nem pályázott, s mi azt csakis annak tulajdonijuk hogy igyekezettük nem talált méltánylásra de sok esetben nem is találhatott, mert nem volt képes a pártokon felemelkedni, nem adták meg a neki állásául járó tisztteleter, mert a párt szenvedély őt is magávaragadta, természetesen az ellen fél által remádatott, sokszor keményen s volt alkalmunk már a közgyűlésen hallani, hogy többször változtatlan kifejezésekkel is éltek. Mihály József ez újjonnan megválasztott bíró, értelmes, becsületes és vagyonos iparos, elvárható tehát tőle, hogy egyik pártot sem tartozva függetlenségét megőrizze s a pártokon felül emelkedve a hanyatló bíró tekintélyt vissza állítsa. Különösen figyelmebe ajánljuk, hogy a képviselői közgyűlések szokássá vált nem éppen parlamentáris kifejezéseket, valamint a személyes vitatkozásokat, elnöki tiszténél fogva meg fogja szüntetni, ha kell, még a törvény szigorának alkalmazása mellett is. Azon reményben, hogy a reáruházott szép feladatnak minden irány s tekintetbe meg fog felelni — üdvözöljük őt új állásában.

— **Megei közgyűlés.** Csongrád vármegye köztörvény hatósági bizottsága f. február hó 20-án délelőtt 10 órakor és folytatólag rendes közgyűlést tart. A közgyűlés tárgysorozatát

lapunk más helyén egész terjedelmében közöljük.

— **Tűz.** Maszanecz János erdőmester ur udvarában lévő has füstölde teteje ismeretlen okból kigyulladt, s csak is a véletlenül gyorsan érkezett segély volt képes a tüzet lokalizálni, mert ha a közelben lévő kátrányos lécek kerítés tüzet fog, a nagyobb mérveket ültethetett volna.

— **Tiszai rév közlekedésünk** a megújuló jégzajlás következtében e héten is majdnem mindig szünetelt, sok bajt, kellemetlenséget, de sőt károkat is okozva úgy a tulajdoni arányú akaró vidékieknek, kik sok esetben napokon keresztül kénytelenek ott a hidegben szabad ég alatt jószágaikkal együtt tanyázni. — Valamint az ez oldalról gazdasági ügyekben átkelni akaróknak és káros, az egy községünk kereskedelmét és iparára is. A mindszeri rév egyike a legnagyobb forgalmuaknak s bizony nagyon kifizetné magát egy állandó hid építése.

— **A mindszeri halászatot** — mint örömmel értesülünk Danicska József helybeli halászmester vette ki újra albébe. Reméljük, hogy a helybeli fogyasztó közönség érdekeit is, ezután jobban szemellett fogja tartani.

— **Artezi kut Csongrádon.** „A Csongrád“ 4 számában egy ártezi kut furatásáról vezércikket, melynek költségeit nagyrészt közadakozásból óhajtaná fedezni. Jól van e cikkben egy ily kut szüksége indokolva, s nem tagadható, hogy az szükséges volna mindenütt, még nálunk is, de Csongrádnak ép oly kevés pénze van hozzá, mint nekünk.

— **Esküvő.** Konec Sándor tanár ur — lapunk tevékeny munkatársa — e hó 15-én szombaton esküdött örök hűséget Glócz Irma kisasszonynak a szegvári róm. kath. egyházban. Hosszantartó és zavartalan boldogságot kívánunk az ifjú párnak.

— **Bál** Keresztes Ferenc vendéglős, által rendezve ma este a 48-as kör helyiségekben táncvigalom lesz. E táncvigalmat a mulatni vágyók figyelmébe ajánljuk.

— **Szegevár városában** átesen áll 1077 szoba és 81 bolt.

— **A h-m. vásárhelyi takarékpontzár** mely 60.000 forint alaptőkével és 37.412 frt 36 kr. tartalék alappal rendelkezik, XXI. évi zámérleget az 1889 évben 24.623 frt 65 kr. tiszta nyereséget mutat ki — és az igazgatóság javaslata szerint „üzettség osztatékul minden részvényre 26 frt, ami 600 db részvény után 15600 frt“ Eleg ennyi, hogy mindenki meggyőződjön arról miként ez intézet kitűnően vezetetik.

— **Esküvő.** F. hó 11-én tartotta a helybeli róm. kath. templomban esküvőt Bárdor Flórián vendéglős leánya Magdolna, Török Lajos szentesi iparossal. Esküvő után a nagyszámu násznép Bárdor Flórián vendégszerető házához gyűlt egybe, hol községünk intelligensabb elemei közül is számosan jelentek meg. Tartós boldogságot kívánunk az új párnak.

— **Körbál.** Szegvári „függetlenségi népkör“ által f. hó 9-én, a múlt vasárnap saját könyvtára javára rendezett táncvigalom a mi a kör 15 éves fennállása óta még soha sem történt — most 5 frt s néhány krajczár deficitet vont maga után. Hát biz ez elég sajnós, még ha elgondoljuk is hogy szűk világot élünk.

— **Derék fia.** Szegvárról írják: Megfelekezett az Isten tiszparancsolójának 4-ik §-áról ifj. Domonkos Ferenc, most midőn e hó 10-én hétfőn a korcsmából, hol előbb néhány felliteles palacknak a legistenibb nedűvel feltartalmat az ingen belől leeresztetett — hazatért, öreg édes anyját és apját — kik őt kiesapongó életmódjáért dorgálni kezdték — egy jókorá suhánggal amagy Isten igazában agyba főbeverte. Sikert: két esendőnek a derék fiut értelmetlenül tenni, és éjjeli szállásra a község ház daltijában elhelyezni: hol a bor mértéktelel élvezésének káros következményeiről elméledni — kedden reggelig elegendő adaja volna.

— **Táncpróba.** Ifj. Vincze János helyettes tánc-tanító f. hó február 8-án Szegváron a „Jóreményhez“ címzett kávéház nagy termében táncprórával egybe kötött zártkörű táncvigalmat rendezett, mely minden tekintetben — re-

ményen felül — kitűnően sikerült. Az igen szép számmal egybegyűltek díszes körében ott láttuk községünk színe — javát. Bálkirálynő Solti Vilmácska kisasszony, bálkirály pedig Borbély Mihály kereskedő segéd ur vala, a kik is, midőn Vince ur őket az első négyes előtt, mint bálkirálynőt illetve bálkirályt bemutatta volna a díszes vendégkoszoru részéről igen szép ovációban részesítettek, szünni nem akaró éljenzés szakítá félbe Vince ur bemutató szavait. Midőn a bemutatás megtörtént. Borbély urigen csinos észízes élővirágcsokrot nyújtott át a kedves kis bálkirálynőnek. Az első négyest 30 pár táncolta. A szépek közül a fardhatlan táncosnők sorában ott láttuk: Solti Vilmácska kisasszony bálkirálynőt, Kutasi Juliska, Kovács Irénke, Móhr Gizella, Bárány Rozika, Weinstein Aranka és Lujzika, Adorjányi Etelka kisasszonyokat és még többeket, kiknek névsorát azonban térszűke miatt nem közölhetjük, remélve, hogy azért elnézéssel lesznek irányunkban. A talpalá va ókat Lakatos József jólszervezett zene kara nyújtotta. A feszteleu és kedélyes mulatságnak csak a hajnali órák vetettek véget.

— **Furcsa boszu.** Szegváron történt a minap a következő furcsa eset: Két fiatal iparos, Szabó László és Szücs Balint Ábrahám István kéményseprő segéddel a kávéházban szüresöltgetvén a hegy levét, borozgatás közben őket Ábrahám megsértette, s ok mit sem szólva, távoztak. Azonban utjokat nem haza felé vették, hanem — Ábrahámot megboszulandó — valahonnan néhány tojásra tettek szert, s lesbe állottak. Nem sokáig kellett várakozniok, céljukat siker koronázta, a mennyiben a mit sem sejtő Ábrahám Istvánt — a hegy levétől megfélelősen eláza — midőn — a népdal szerint, „haza felé vitte volna utja“ a sértett felek utját állották, és nem a legudvariasabb módon, jobbról is, balról is egy-egy gyenge héju tojást hoztak arcával érintkezésbe. Ábrahám erre hódolva ama közmondásnak „futni szégyen, de hasznos“ futásban keresett menedéket, mire a boszu állók a még nálunk volt tojásokat hátához és fejéhez röpitették. Így vettek maguknak elég tételt a „lovagias“ iparos ifjak.

— **A legnagyobb áruház.** Levelezünk a következőket írja: A napokban jött kezeim közé Storck Emil hazánkfiának a Bécsben I. Salzhorgasse 1. sz. a létező hírneves áruszállító cég tulajdonosának új nagy és képes árjegyzéke Habár e nagy áruház óriási kiterjedéséről és sokoldalúságáról már gyakran halottam, mégis elámultam e katalugas gazdag tartalma bámulatos olcsó árak, realis üzleti elvei és szolid szállítási feltételei fölött. E katalogus még érdekes olvasmányuk is mondható, fiatalnak és öregnek, szegénynek és gazdagnak, uraknak és hölgyeknek. Az egyszerű pór, a szegény munkás épügy megtalálja ott szükséglei cikkeiket kellően megmagyarázva, mind minden állásu jómódu polgár és a főúr. Ez a sokoldalúság valóban nagyszerű, és ez a katalogus több mint 100.000 példányban küldetik szét és kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve bocsátatik rendelkezésére. Itt találhatók üveg, porcellán- és majolicaárak, uri-, női- és gyermekruhák, ilyenek gazdák, munkások és munkások számára, uri- és nőruhászövetek, creton, selyem, atlasz, vászon és fehérnemű, uri-, női- és gyermekfehérnemű, háztartási tárgyak, uti-, dohányzó- és hölgykalapok, sapkák cipők, férfi- és női-harisnyák, Jäger féle árak, gallérok és kézelők, asztali készletek, ágyterítők, lótarakók, keztük, illatszerek és szappanok, kelengyék ujszülőttek számára, kosztümek, tavaszi- és nyári ruhák, oérna és pmut, derékfűző, butorszövetek, butorszövetek, butorok, szivarkahüvelyek, evőeszközök, esőköpenyek, szőnyegek, tűzmentes kasszák, plaidok, hálókötösök, nap- és esernyők, ablakfüggönyök, nyakkendők, diszműárak, gyermekjátékok, fali- és zseborák, még pótkávé, thea, rum, cognac és jó valódi palackborok is, és miután ez áruház zseniális tulajdonosa a nagy fogyasztásban keresi hasznát, mind ezen árak szolidak és bámulatos olcsók. Azt hiszem, hogy mindenkinek szívességet tettem, midőn ez árjegyzékre figyelmeztettem. Egy levelező lapha kerül és a ki kívánja azonnal megkaphatja.

— **A kultusz miniszter és a philloxera vész.** Gr. Csáky Albin vallás és közokt. ügyi m. kir. miniszter 1819. sz. alatt egy a szőlőszeti szakértelmet illető leiratot intézett valamennyi megyei kir. tanfelügyelőhöz, melyet kivonatban közlünk: „A már országos csapással

vált phylloxera vész elleni védekezésben első sorban fokozottabb szakértelem szükségeltetvén, hivatali elődömnök az említett védekezésben a tanító képezdékét és népiskolai tanítókat segítségül hívó, 1887-ik évi 35882 sz. a. kelt körrendelete kapcsán, a Baross Károly orsz. g. d. egyesületi titkár szerkesztette „Borászati lapokat” mint a jelzett irányban tanács adásra leginkább hivatott szakközlönyt a phylloxera pusztította vidéken lévő iskolák néptanítóinak figyelmébe ajánlom. A kultusz miniszter által ajánlott „Borászati Lapok,” mely az ország egyedüli szaklapja, s munka társai az összes hazai szakértők, kiválóan és részletesen tárgyalja a phylloxera kérdést. Most a tavasz közeledtével a szőlők újra telepítéséről közöl eredeti gyakorlati tapasztalatokon nyugvó cikksorozatokat. A lap, mely minden szombat 1 1/2 ivnyi tartalommal jelenik meg évi előfizetési ára 5 frt. Néptanítók 4 frttal fizethetnek elő. Előfizetéseket elfogad és mutatvány számot szívesen küld a kiadóhivatal, Budapest, (Köztelek.)

— Prelátus és énekesnő. Gerok Károly írja a M. Á. napilap — stuttgarti prelátus a „Palmenblätter” című nagybecsű versgyűjtemény mostanában elhalt jeles szerzőjéről igen sokat és rokonszenvesen írnak a német lapok. — Többek között felelevenítik a következő érdekes élményét is. A prelátus évek előtt sétára indult az ottani királyi kastély kertjébe; amint mélyen gondolataiba merülve a „filozofusok sétautján” halad, hirtelenül nagy záporos támad, mely nagy ijedelembe ejti a szintén ott sétált hölgyeket. A tudós prelátus felnyitja esernyőjét s távozni készül; de amint észre veszi, hogy egy előkelően öltözött urnő tanácsalanul töpreng mellette s nem tud hová menekedni, keresztényi szeretetből s lovagias előzékenységgel a hölgyhöz lép s ajánkozott, hogy ernyőjével szívesen elkíséri lakásáig. Aki az ajánlatot elfogadta, Schneider Telka k. a. az ottani opera primadonája volt s bár egyikük sem ismerték egymást, utközben kedélyesen társalogtak. Csak midőn a hölgy lakása elé érkeztek, jutott eszébe a prelátusnak, hogy még is csak megkérdi, hogy kit is kísért ő haza. A köztök kifejlődött párbeszédet később a prelátus versbe foglalta, mely most szélitiben olvasható a német hírlapokban. A valóban érdekes verset hevenyészfordításban így adja a Magyar Állam:

„... Ha nem sértek!
Mi a neve? Kik kísérek?”
S szép muzsa-lány biborajka
Feleletét gyorsan adja:
„Kérdésből tisztán látni,
Nem szokott színházba járni, —
Én vagyok a primadonna
S ki nem ismer, vajh' ki volna!?”
Ezek után én is kértem
S ne tagadja meg kérésem:
Ki védett az első ellen,
A szerencsém kihez legyen?”
„Kérdésből tisztán látni,
Nem szokott templomba járni, —
Jól ismernek a jámborok,
Mert én — a prelátus vagyok!”

— Divat bolondságok a régi időkben. 1464. karácsonyon Majna melletti Frankfurtban Rohrbach Bernát egy barna ruhát viselt, mely oly gazdagon volt ezüsttel himezve, hogy csupán egyik uja 11 és fél márkát nyomott. Mediczi Mária menyasszonyi ruhájának oly uszálya volt, mely 15 rőf hosszúra nyult s arany liliomokkal volt behimezve, „melyek között Mária úgy fényelt, mint a nap a felhők között.” Ugyanez a királyné fiának, a későbbi XIII. Lajos királynak keresztelésén oly ruhát viselt, mely 32,000 gyönggyel és 3000 gyémánttal volt díszítve, Bassompierre marschall az alkalomra ruhája díszítésére fél mázsa gyöngyöt vásárolt. Mikor Erzsébet angol királynő Biron marschallt, a francia követet fogadta, oly ruhát viselt, melyen kétszáz kéz három hétig dolgozott. — III. Henrik alatt különös galanteria volt divatban:

fiatal urak imádott szépeiket arra kérték, hogy a saját maguk számára vett selyem harisnyákat az által avassák föl, hogy néhány napig viseljék. IV. Henrik álarcokat hozott divatba, miket utközben söt sétákon és látogatásoknál is viseltek, hogy állítólag az arcbőrt a levegő nap és eső ellen védjék. A 17. században a német urhölgyek, minthogy divatlapok még nem voltak, Párisból rendesen hü jelmezű bábukat hozattak maguknak, vagy szabóikat küldték oda tanulmányozás végett. XIV. Lajos korában oly csipke kézelők voltak divatban, melyeknek hossza csaknem egy rőfnyi volt. Ismeretesek a hajból, szalagokból és virágokból készített óriási piramisok, miket a múlt század eleji hölgyek hordtak fejükön. A teurnure, mely oly nehezen megy ki a divatból, már II. Ferenc korában (16 század) is divatban volt, ugyanakkor, mikor a férfiak nagy ál-lasak által vétek maguknak bizonyos tekintélyt és méltóságot szerezni.

CSARNOK.

Névestély Szent-Antalon.

Írta: Emerikus.

Angyalossy Lajos barátomtól szombat este távirat érkezett, szigorúan utasítván, hogy induljak azonnal, a másnap megtartandó névestélyre. Lajos barátom szava parancs előtttem, én tehát azonnal összepakoltam cökmőomat és ki a vonathoz. Ejjeli 12 órakor érkeztem Nagy-Keletre, hol barátom kocsiával várt reám és reggel felé hátrepszó utakon Szent Antalra jutottunk.

Természetes, hogy Lajoséknak első dolguk volt, engem megitatni és megetetni, ami oly jól sikerült nekik, hogy egy hétig nem kívántam én semmi jóból. Aztán lefektettek, én elaludtam és csak a névestélyre ébredtem fel.

Névestély!
Tágas szoba... Két hosszú asztal...
Negyven teríték...

De csitt!... 8 óra... Gyülekeznek a vendégek. Az első Kajanak József és felesége. Az apjukom peremes téli bundában, melyet a világ minden kincséért le nem vetné. Hogy miért? nem tudom... Ha igaz, amit suttoztak, de én a világot sem erősítem, hát a peremes bunda volt az apjukomnak a felső kabátja meg az — alsó is.

Azután jöttek a többi megbízottak, az alsóbb rendűekből — a felsőbbekig... Végre a hivatalnok... Oh mert itt még uralkodik a „szabadság, egyenlőség, testvériség” magasztos elve.

És tényleg nagyon barátságos nép. A legtöbbje nem látott engem sohase, azért mind kezdet nyújtott bemutatatlannal is... Szervusz... Eleinte csodálkoztam, de azután beleéltem magam... Ha neked szervusz, nekem sem különben... Szervusz... Szervusz...

Az ünnepeltnek legelső kötelessége minden érkezőt egy pohárka „sívörösítő”-vel megkínálni, mit arról az ünnepelt egészségére kegyesen lehörpenteni méltoztatunk.

Az egy pohárka után következik még egy 2. 3-ik is, mit azonban — meg kell vallani — nem a maguk kedvéért, hanem az ünnepelt egészségére isznak... váljék egészségükre.

De hozzák a vacsorát... Paprikás... Fánk. (Ez utóbbinál azt tapasztalta, hogy elv: „hogy ha lud, hát legyen kővér.” Órizkedt m is, hahogy egy is a lábára essék belőlük)... A fánk után: pecsenye sütemény... gyümölcs... feketekávé... és meg a bor... a borrr... az isteni kedv!

No, hogy felköszöntőkben sem volt hiány, azt mondani is fölösleges. Különösen tetszett valami diák mesterembernek következő furcsa felköszöntője.

„Nem akarok illatos berekben csörgedező patak partjára lehajló galagonya bokor közepén fészkelő fülemile madár hangon beszélni:

— hanem miként a pocsolya vizétől átázott kalucsnira rápatadt agyag ölelkező harjai közül kibontakozó kocsierek rémitő nyikorgásától felriasztott juhászok bundájába kapaszkodó kullancsnak kidüledt szeméből alácsorduló könnyecskéiben fürdő holdvilág sugaránál látható rablóvár zötyögős felvonó hidjából kiálló rozsdás vasszögek tartják össze annak alkatrészeit... .

— miként a kakukos óra igájának lengésétől kettészakadt bodor pipa füst merő mivoltától prüszkölő kandur címos macskát bújószától megcsiklándozott svábbogár kaputó rokjától visszaverődő napsugarak hevéből felolvasztott tótkalapján ragyogó zsirfoltok tessék tartossá annak materiáját... .

— miként a mindenszenteket égőből lehorogászó huszárkáplár káromkolásának a bűbő akkordjainál elájuló apáca növedék nőla soba jától felrezzent gyertyavilágnál salabizáló diák-mesterember tintás manesettájára la mentáló háziasszony kötényében csiripelő kis eszbák után szaladgáló kottós tyúk kotkodácsolásától felriasztott kalendáriom csónáló mester ember lapos csizma talpától felvert vakond által feltört szántóföldre lehull a mindenható mindent megtermékenyítő zápor esője... .

— akként hulljon az Isten áldása a mi fejünkre stb. stb... .

Ezután rábuzták a cigányok, a fiatalok (no meg az öregek is) táncra kerekedtek és vége-hossza nem volt a „hogy” volt... soh se halunk meg... huzrá-nak. (Világosság kedvéért itt tisztelettel meg kell jegyezmem, hogy az „öregek” alatt csak is „urakat kell érteni, mert a „hölgyek” mind — még az öregek is — fiatalok voltak.

És én nem táncolhattam, mert — nem tudok.

Mért is élek hát a világon, ha nem táncolhatok, ha nem szívhatom a padlóról felszálló pornak üdítő illatát, ha nem törölhetem homlokomnak patakokban lecsorgó verecs verajtékát. Jaj!!

Pedig úgy szerettem volna táncolni... Különösen egy asszonyka, ki a nyámó nagysága kedvéért... Oh mió asszony!

Az a kellem... az a háj... Az a termet... az a haj... Jaj... .

Szomorodott szívvel ültem egy férfiaktól körülvevett asztalhoz, itt folytonosan valami „kabai asszonyról” beszéltek... Ség asszony lehetett az eszemadta... no de ittak is az egészségére annyit, hogy soha életében meg nem fog halni.

Amint így így hallgatám a kab asszonyv hires mondásait, hirtelen súlyos nyomást éreztem nyakamon... azt hittem a tető szakad le rám... segítségért akartam kiáltani, de a sző a torkomon akadt... lihegtem... pihegtem... végre kidrukkoltam, hogy se—git—ség!... Nosza megszólalt az egész társaság: mi az? mi az? Ekkor azonban már magam is megkönnyebbülten érzem magam és körülnéztem... Hát, kérem, kisanám önagysága állt a hátam mögött, ki szomszédjával beszélgetve, kegyesen nyakamra érteté bájos kacsoit és én ez édes teher bódító sulya alatt még segítségért kiáltottam... oh!!... (Három hétig állt görbén nyakam az édes tehertől)... .

Egyszerre koldusok danája ütötte meg fülemet... Bizonyára megérezték a pecsenye szagot — gondolám — és erre vették a jókat... legyen meg a kedvük... Zsebembe nyúlt meg egy kis alamizsnát adandó nekik, hát — uramfia! — akkor láttam csak, hogy két fiatal lányka utánozta a koldusok énekét... (Nagyszerű utánozó tehetséggel bírnak.)

Emlékezem azonban még egy érdekes metamorphosisra... Elmondom... .

1/2 9-kor volék szerencsés Koma Endré né önagyságának bemutatni, midőn nem bírtam eléggé csodálni hófehér arcokáját... Midőn egy 12 óra tájban rátekiüték, hát — szent atyám! — hófehér ábrázatán hosszú fekete barázdák képződtek... Miként lehetséges ez? Egy fiatal asszonyka úgy magyarázta meg, hogy... izé... rizspor... tánc... izzadság... stb. stb... de ez nagyon furcsa... Bizonyára irigységből mondta.

Két órakor kezdének a vendégek széledezni, de még négykor is valának néhányan, sőt — kérem — egy kedves asszonyka még ekkor kívánt egy keringőt járni... (Oh, de szerettem volna kikeringőztetni... .)

Utóljára maradt Hidvégi és Nyomoréki ur. Ezek csak pityizáltak csendesesen... Majd poharat emelve kellemes borizú hangon rázendíték:

Nem, nem, nem, nem, nem, nem,
Nem megyünk mi innen el,
Míg minket a házigazda
Bunkós bottal ki nem ver... .

(Hogy elő nem került az a bunkós bot... .)

De hát mindennek vége szakad; egyszer s a két szolid firma is felkele és elindula... Haza?... Ohó... nem oda Buda... a „Régi életbe”... Ott meséltek egymásnak a kabai hi-

res asszonyai gról reggeli hétig . . . Ekkor azonban tényleg haza indulának és Nyomoréki ur haza is nyomorgott valahogy, de Hidvégi ur elterült a földön . . .

Kocsin vitték haza . . .
Felesége kezeit tördelte. Szegény férjem (nem tudta, mi baja?)
Orvosért szaladtak, ki nyomban megérkezék.

— Mi a baj?
Hidvégi ur felütötte szemeit . . .
— Beteg vagyok doktor bácsi, meghalok.
Doktor „bácsi! . . . Hiszen tudjuk már, hányat ütött az óra . . .
— Mennyit ivott? kérdé hirtelen az orvos.
— Csak néhány litert.
— Hát ez a bajod édes férjem, no várj, no várj.

Az orvosnak azonban meg kell szólni az ő piculáért, tehát rendelt. Mig azonban a gyógyszer előkerült, Hidvégi ur elaludt. Aludt mint a bunda . . . Dél volt, mikor fel ébredt egy golya kerepelésére, mely egy szép kis leánnyal ajándékozta meg, — nem őt, de a feleségét . . .

Hidvégi ur felült ágyában . . . szemeit törölte . . . nagyokat fújt . . . majd megértvén némileg a golyahistoriát, örömtelt szívvél kiáltott fel:

— De már erre iszunk egyet . . .
Ex!

En azonban forró köszönettel tartozom Lajos barátomnak meghívásáért, mert ha meg nem hív, le nem megyek, most nem ilne az ölemben az én drága kis feleségem, akinek ajkáról egy édes csók a pont minden bevégzett mondat után . . .

Ez a magyarázata a kurta mondatoknak n és sűrű pontoknak.

Irodalom.

„A magyar közmondások könyve“ c. munka szerző-kiadója arról értesíti lapunk t. olvasóit, hogy az elmúlt év végén oly nagy számban küldtek be hozzá az ország több vidékéről közmondásokat, hogy műve az ígért időben (január) ez ok miatt nem jelenthetett meg. Ma már azonban sajtó alatt van s f. é. május első hetében okvetlenül meg fog jelenni s bérmentve szét fog küldetni mindazon megrendelőknek kik a mű előfizetési árát hozzá eddig beküldték mindazon által (2 frt balti árban) ezután is elfogad megrendeléseket. Címe: Sirisaka Andor. Pécssett.

A „Magyar Szemle“ második évfolyamát oly sikerrel kezdte meg, a mi nemcsak a lapra nézve, de a szépirodalom minden őszinte barátjának a legnagyobb öröme. Mert a „Magyar Szemle“ magas célokat szolgál: minden egyéb eszköz mellőzésével a szépirodalmi olvasmányok akarja megkedveltetni a haza minden részében és a szomorú irodalmi viszonyokat törekszik megváltoztatni hatalmas, bátor, pártatlan, igazságos, szókimondó kritikával. És ime a közönség megértette a „Magyar Szemle“-t, mert sergesen csatlakozott zászlaja alá. s a mi a legörvendetesebb, különösen a művelt hölgyek fogadták a „Magyar Szemle“-t lángoló lelkesedéssel. De ezt a „Magyar Szemle“ valóban meg is érdemli. Mert rendkívül gazdag tartalmu, változatos, élvezteti, szórakozást nyújtó kedves hetilap, melyben a család minden tagja megtalálhatja a maga kedvenc olvasmányát. S a mellett a „Magyar Szemle“-nek egyik specialitása hogy mindig és mindenkiel szemben kimondja az igazat. Ez a kritikai része oly érdekfeszítő, hogy minden egyes számát mohón kapkodják. Mert nem száraz okoskodásokból áll, hanem szellemes, csipős, találó megjegyzésekből. A ki ezeket egyszer olvassa, megszereti a „Magyar Szemle“-t, melyből a hiadóhivatal (Budapest, VI. Uj-utca 14. szám.) kívánatra mindenkinek szívesen küld ingyen és bérmentve mutatószámot.

„Töredékektiz éves emigrationalis élményeimből“ című munkára hirtet előfizetést Dancs Lajos nyugalmazott m. kir. honvéd-őrnagy. 1848/49-iki honvéd kapitány Nagy Szöllösön (Ugoceamegye.) A mű, mely Székely Simon nyomdász kiadásában február végén jelenik meg Nagyszöllösön, a következő fő szakaszokból fog állani; 1. Hogyan jutottam Konstantinápolyba? 2. Hogyan menesztettem Amerikába? 3. Amerikában. 4. A Hungarian Farmou. 5. Hogyan lettem vivó mester? 6. Hogyan érkeztem Amerikából haza? — Sok ilyenmű munka látott már napvilágot, szükség is van valamennyire, mert azon dicső korszak megírásához ezek szolgáltatják az adatokat s a mai kor gyermeke ezekből tanulhatja meg, hogyan kell szeretni a hazát s mennyi szenvedés volt osztályrésze azoknak, kik a világ minden pontján szétszórvva ették a hontalan keserű kenyérét. Azért örömmel üdvözljük a szerzőt, ki e mű megírására vállalkozott, melyben Mészá-

ros Lázár volt hadügyminiszternek és Hájnik Eál volt rendőrőrnöknek, a szerző birtokában lévő levelei is felhasználhatók. Ezzel kapcsolatosan megemlítjük, hogy a szerző két érdekes levelet kapott a napokban Kossuth Lajostól, melyekben a 88 éves agg kormányzó beható elmeállal, terjedelmesen és fáradságot nem kímélő részletességgel írta körül a Dancs Lajos által fölé kért véleményét és feleletét, mely a „Töredékektiz éves emigrationalis élményeimből“ című munkára vonatkozik. Az első levél tárgyalja tulajdonképen a fölvetett kérdést a Törökországban való tartózkodása és viszonyokra különösebben pedig Kossuth személyes biztonságára vonatkozólag; a második levél, mely utána két nappal érkezett, csak az elsőnek kiegészítő, illetőleg kibővítő részét képezi. Mindenesetre kedves emlék tárgyat fogja képezni

az egész családra s az lenne minden magyarra nézve az agg Kossuth sajtóközli levelei. Ezen mű megszerzését ajánljuk olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára 1 frt, mely a kiadóhoz Nagy-Szöllösre (Ugoceam) küllendő.

Felalás szerkesztő és kiadó tulajdonos
Diamant Manó.

„Tündér világban“ című új vigadó helyiséget nyitottam, melyre vállalatombhoz a nagy érdemű közönség pártolását kérem. **Cipész üzletemet folytatom** e mellett továbbra is a Czombos Imre házánál pártfogsáért esedez.

Tisztelettel
Gémes Károly.

MEGHIVÓ.

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁR

XIV. ÜZLET-ÉVI

RENDES KÖZGYŰLÉSÉT

1890-ik év március hó 2-án d. u. 2 órakor

saját helyiségében fogja megtartani, melyre a t. részvényes urakat meghívni van szerencsém.

Tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése és a zárszámadások előterjesztése az 1889. évről.
2. A mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és a felmentvények megadása.
3. Netalán teendő indítványok.
4. Jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes választása.

JEGYZET. 29. §. A részvényes, ki szacazni kíván, az erre szükséges igazolványt a közgyűlést megelőző 8 nap alatt a hivatal helyiségében átveheti, ha magát a közgyűlés előtt 3 nappal saját nevére írt részvénynyel igazolta.

A számadások a közgyűlést megelőző 8 napon a hivatal helyiségében a t. részvényes urak által betekintheők.

Kelt Mindszentben, 1890. február 11-én.

Hám János,
jegyző.

Keller Lajos,
elnök.

Utánzások ellen minta és jeggyel védve

Gyomorsó

Schaumann Gyula

vidéki gyógyszerész Stockerauban

mészési zavaroknál és gyomorhajok ellen évek óta kipróbált étrendi szer.

Kapható az osztrák magyar monarchia minden jónévű gyógyszerertárában

Egy doboz ára 75 kr.

Postaszétküldés legkevesebb két doboz vételénél utánvétellel.

Főraktár: Schaumann Gyula

vidéki gyógyszerertára Stockerauban.

Gyógyászati szaklapok véleményei e gyomorsó értékéről.

Wiener Medicinische Vooehenschrift Récsi gyógyászati hetilap (1878 15. szám. A Schaumann Gyula ur stockeraui gyógyszerertárából való gyomorsó egy oly szer, mely emésztési zavaroknál, a gyomor gyengeségénél annak hurutjainál, vagy ehhez való hajlamoknál étvágytalanságnál stb. igen jó hatással bír és nem csak étrendi s minden étkezésnél használandó, hanem leginkább gyógyászati szernek kell azt tekinteni. Annak összetétele, melyekben kipróbált anyagok, köztük olyanok melyeknek nagyszerű hatása csak a legújabb korban lett köztudomású — képviselve vannak, érthetővé teszi ama jó sikereket melyek annak alkalmazása által elértnek. És mindenki, aki tudja, hogy épen az ember egészségi állapotát is mennyire lefogyasztják az egész testalkatot, el fogja ismerni egy ily szer fontosságát.

Wiener Medicinische Blätter (Bécsi gyógyászati lapok) 1878 22. szám. „A stockeraui vidéki gyógyszerertár tulajdonosa Schaumann Gyula gyógyszerész által készített gyomorsó különösen idült gyomorhurutnál jön ésszerűen alkalmazásba. Leginkább azon előnyvel bír az egyéb rossz emésztéseknel használt szerek fölött, hogy könnyen élvezhető és hosszabb ideig vehető a nélkül hogy ártana. Különösen rossz emésztéssel bíró egyének részére ajánlotos.

Tudomásul: Megbízható vevőim és elárúsítóim tudomra adták, hogy itt-ott a konkurrensok akiknek fogalmuk sincs a gyomorsó összetételéről, minden érték nélküli szereket készítenek és az enyéimhez hasonló dobozokban elárúsítják, amivel is kérem arra ügyelni, hogy a dobozokban az én aláírásom látható legyen. Schaumann Gyula.

70—12—11

Nyomatott Mindszentben Diamant Manó könyvnyomdájában.